

A Havas ügynökség jelenti: Hir szerint Sándor fejedelem a rend teljes helyreállítása után önként le fog köszönni.

Nis, szept. 2. Szófiából érkező utazók azt jelentik, hogy Gruev őrnagyot szabadon bocsátották, de nem tudják, hol tartózkodik. Cankov és Klement Szófiában vannak, hol szabadon közlekedhetnek. A hadsereg és a nép hangulata kedvező a fejedelemre nézve, bár nem annyira, mint eleinte. Azokat a druzsinákat, melyek az összeesküvésben részt vettek, el távolították a városból. A hadsereg egy része Guger őrnagy alatt ellenséges érülettel viseltetik a fejedelem iránt s el van határozva, hogy harcolni fog ellene.

A berlini lapoknak a Wolff-féle távirati irodából kapott hírei megerősítik, hogy a lázadó katonaság kivonult Szófiából és ellentállásra készül.

E táviratok szerint két fölkelő zászlóalj vonult ki Szófiából öt üteggel és Radomirban foglalt állást.

Bukarest, szept. 2. Mutkorov ezredes a ruméliai hadsereg élén tegnap bevonult Szófiába és ott fényesen fogadtatott. A fejedelem megérkezését 4-ikére várják.

London, szept. 2. Konstantinápolyból jelenti egy diplomáciai sürgöny: Török kormánykörökben Filippopolisból érkezett bizalmas jelentések alapján azt hiszik, hogy Sándor fejedelem bevonulása után Bulgária királyvá fog proklamáltatni. Mutkorov ezredes ebben az értelemben propagandát csinál a rumélióta csapatok közt és a hadsereg becsületbeli ügyének jelentette ki, hogy a gyalázatos összeesküvés szerzőinek egész Európa előtt ezzel a fejedemnek nyújtott elégtétellel méltó választ adjon.

London, szept. 2. A Timesnek jelentik, hogy Bogdanov szófiái orosz diplomáciai ügyvivő, a ki Sándor fejedelem elleni összeesküvésben szerepet játszott, visszahívatott és helyébe Neklindov konstantinápolyi nagykövetségi másod titkár neveztetett ki.

Szófia, szept. 2. Mutkurov ezredes hat ezreddel ide érkezett és fogságba helyezte Karavelovot, Cankovot, Klement metropolitát, Nikoforovot és több más személyiséget. A fejedelem azonban elrendelte, hogy Karavelov és Cankov bocsáttassanak szabadon, mert ő volt minisztereit nem akarja gyanúsítani. A többiek fogságban maradnak.

Várna, szept. 2. Itt az a hír kering, hogy Sándor fejedelem Filippopolisból királylyá akarja proklamáltatni magát.

A brassói ipar.

(Folytatás és vege.)

Nagyméltóságod fenn érintett magas leirata értelmében mellőzendőnek találta az erdélyi iparczikkek a belföldre való szállításának adandó általános kedvezményezését, nehogy ez által a rokon hazai iparra káros behatás származzék.

Azt hisszük, minden józanul gondolkodó egyén nagyon helyesnek, sőt szükségesnek fogja találni, ha az egyik vidék iparának nyújtandó segély mellett a másinak ipara megvédtetik. Részünkről tehát készséggel nyugodnánk azon intézkedésbe, hogy nagyméltóságod esetről-esetre a belföldi forgalomra is fog kedvezményeket engedélyezni: hahogy egyrészt ezen okok reánk is alkalmazhatók volnának, másrészt pedig legfontosabb üzleti érdekek megengednék azt.

Mindenekelőtt engedje konstatálnunk — kegyelmes urunk, — hogy Brassóban alig készül egyetlen

kivitelre alkalmas iparczikk, mely azon piacon, hova azt mi küldeni akarjuk, más hazai vidékek iparának versenyt nyújtana. Legfőbb iparczikkeink: posztó, flannel s általában gyapjú-iparczikkek, bőrök (feldolgozott állapotban), papiros, pokróczok, petroleum, liszt (melynek piacza helyben van, vidékünkön s legfeljebb még Erdélyben), kalapok, épületkövek, fapalaczkok, kötelneműek, szalámi s az u. n. tulipántos ládák egyéb felette olcsó parasztbutorokkal. Ezekhez járulna még egy egészen új, külföldre menő kiviteli cikk, a tapló melyre nézve azonban az érdekelt fél egy külön kérényre fekszik nagyméltóságod előtt. Ezen iparczikkek azok, — kegyelmes ur — melyek tőlünk nagyobb kivitelre — t. i. az anyaországba — számíthatnának az esetben, ha mint hisszük, sikerül nekik piacot szerezni. —

Már pedig ezek versenyt az anyaország egyetlen vidéke iparának sem nyújtanak, különösen nem ott, a hová mi fordítottuk figyelmünket.

A textil-ipar s mellékágai sehol az országban oly nagy mérvben nem üzetik, mint Brassóban; a bőr-iparnak is — mely bár üzetik másutt is — Brassó egyik legfőbb helye s mellette Fogaras és Seps-Szent-György, melyeknek azonban szintén Brassó a végső állomásuk. A papiripar nem fog versenyt nyújtani sem Budapesten, sem más papirgyáraknak, mert először mi nem készítjük a finom papirost oly mértékben és inkább csak nyomda-, csomagoló- s szalmapapírral foglalkozunk s nagyon kis mértékben egyéb, finomabb papirosokkal, másrészt viszont nem is akarunk azoknak versenyt nyújtani. Pokróczok — olyanok mint nálunk, — egész Magyarországon nem készülnek sehol s kizárólag csak külföldről importáltatnak.

A petroleum piaczát voltunk bátrak fennebb jelezni, a miből nagyméltóságod már fennebb meggyőződhetett, hogy az azon piacon sem Budapestnek, sem Fiuménak nem versenytársa. A brassói lisztnek piacza Románia elvesztével igen szűk. Hogy ez versenyezessen akár Budapest, akár csak Arad, Temesvár, Nagyvárad stb. városok malmaival, az csak illuzio volna. A kalapok t. i. közönséges durva parasztkalapok, nyerhetnek itt új piacot Erdélyben. Hunyad-megyében, Magyarországon az Alföldön, Bánságban s legfeljebb talán még a pécsi kereskedelmi kamara területén. Már pedig itt vajmi csekély — talán semmi versenyt sem idézhetnők elé, minthogy összes kalaposaink száma is csak 15, a kik pedig mind csak kisserűen üszik iparágukat. Kövek tárgyában talán felesleges is indokolni, hogy azok sem a fővárosnak, sem más vidékeknek nem nyújtanak versenyt. Vajjon fapalaczkok (csutorák) készülnek-e az anyaországban s hol, oly mértékben, mint nálunk, sajnálatunkra megvallva, nem tudjuk határozottan, annyi azonban bizonyos, hogy az Alföldre külföldről hozatnak be. Kötelneműekkel, kegyelmes ur, nem fogunk mi soha bármily csekély versenyt sem előidézni. Sőt meg vagyunk győződve, hogy a mi kötélverő iparunknak már ütött is a halálos órája, szemben a nagy gyári termeléssel. A szalámi Brassón kívül csak még Szebenben jöhet tekintetbe. Ez oly iparczikk, mely nem csak az Alföldön nem, de másutt sem nyújt versenyt a hason hazai iparnak. Végül a tulipántos ládák és egyéb parasztbutorok. Jól tudjuk, hogy Komárom városa többek között nagyban foglalkozik ezen iparczikkel. Ámde az Alföldig nem jó, vagy csak elenyésző csekély

mértékben, mi pedig ezen iparágakkal csak idáig akarunk jönni.

Az elmondottakból, kegyelmes ur, meggyőződhetett, hogy akkor, midőn kedvezményeket kérünk magunk részére, gondoltunk egyszersmind arra is, hogy édes hazánk más vidékeinek ne ártsunk.

A mi iparunk nagyobbára mintegy speciális brassói ipar, mely versenyt aig-aig idézhetne elő, hazai termékekkel szemben. De igenis előidézhet nagymérvű versenyt az egyes piaczainkat domináló bécsi, brünni, németországi s általános az osztrák és külföldi iparral szemben. Ez pedig már nemzetgazdasági szempontból is felette kívánatos volna.

A nagy magyar Alföldön a melynek piaczát mi meg akarjuk hódítani, Ausztria s a külföld dominál. Azért kell nekünk kedvezmény, hogy ezeket a piaczról leszorítsuk. Iparkészítményeinkkel mi 1000 (egy ezer) kilométernél távolabbra nem megyünk, ezen piaczokra kellene tehát a legvégső kedvezmény.

Nagyméltóságos miniszter ur! Kegyelemes urunk! Az erdélyrészi ipar sorsa nagyméltóságod kezében van most. Piacot szerezni lehet is, fogunk is, csak legyünk e piaczon versenyképesek. Áruink minőségben kifogástalanok s versenyképesek; de hogy árban is azok lehessenek, azt csakis egy a minimumra le szállított szállítási díjtétel volna képes elérni.

S ha nagyméltóságod csakugyan akar segíteni iparunkon, a miről rendíthetetlenül meg vagyunk győződve, ezt csak alázatos kérésünk kegyes meghallgatásával teheti.

Részünkről a szállítási kedvezményeket csak úgy tartjuk minden vidékre egyaránt előnyösnek, s mentőeszköznek, ha azok arányban a távolsághoz adatnak.

Ellenkező esetben egyik vidék nagyobb előnyben részesül szemben a másikkal, s a ki legtávolabb van a piaczról, mint a brassói iparos, az szenved leg többet.

Az állam kormánya egyenlő mértékkel tartozik mérni mindenkinek. Nem is kéünk mi kiváltságot, csak egyenlő jogokat, azaz aránylagosan vett egyenlő kedvezményeket.

Minthogy pedig meggyőződésünk, hogy a hazai piacon mi csak úgy tudunk tért foglalni szemben a külfölddel, ha megfelelő szállítási kedvezményben részesülünk, bátorkodunk ezenel legmélyebb alázattal esedezni nagyméltóságod magas színe előtt, kegyeskednénk nyerstermékeink s iparczikkeinknek azon kedvezményeket megadni, hogy azok egyenlő árba jöjjenek az eddig Romániából hozott s odavitt cikkekkel; erre kegyeskednénk nyerstermékek ideszállítására bárholnan is jöjjenek azok, kivéve Romániát, 200 klm. s azon túl eső helyekről 42% s brassói iparczikkek elszállítására legalább 1000 klm. távolságig szintén 42% szállítási kedvezményt adni Brassó végső állomással; míg a többi erdélyrészi városok a mennyiben a hazai iparnak versenyt nem nyújtanak — a távolság arányához mért megfelelő csekélyebb %-os kedvezményekben volnának részesítendőek.

A külföldi piacot illető kegyes kedvezményekért fogadja nagyméltóságod hálás köszönetünket s csak esedezünk ezen alázatos kérésünk kegyes meghallgatásáért, — az itteni iparczikkek szállítására gyűjtőkocsikat érte, — mert ellenkező esetben — meggyőződésünk, hogy a brassói ipar zöld ágra vergődni nem fog soha.

Alázatos esedezésünk kegyes meghallgatását remélve, fogadja nagyméltóságod hódolatteljes ragaszkodásunk biztosítását.

Brassó, 1886. augusztus 23-án.

Nagyméltóságos és Kegyelemes Urunk

legálázatosabb szolgáló

Szterényi József, s. k.
titkár.

Königes János, s. k.
II. elnök.

Egy életrevaló indítvány.

Városunk sajátságos fekvésénél fogva, egyes városrészek rendkívül sokat szenvednek a gyakori esőzések miatt. Az esőzések tartama alatt — mikor oly hirtelen jó nagy eső, egyes utcákon, különösen Brassóban és a Bolonyában olyannyira el vannak öntve az utcák, hogy a közlekedés megakadályoztatik. Brassóban ilyenkor a pinczelakásokat előnti a víz, a mi — ha ily nagy esőzés éjnek idején áll be, megveszélyes is lehet.

Az esőzések után pedig más anomáliák vannak. Az utcák lejtős fekvése következtében a víz a helyekről lehordott homokot mind magával sodorja s ez által a patakokat elzárja. Ennek pedig az a következménye, hogy a víz — lefolyást keresendő — elhagyja saját medrét és megrongálja az utcákat s házakat.

Különösen szenved ezen bajban az ó-brassói közép-utca, melyben a patak épen az utca közepén foly végig, úgy hogy esőzések alkalmával a víz miatt

Ne félj, majd viszek én! El birlak én kedves anyám! Betakarlak, cipőmet read adom. Nekem nem árt, ha fázom is. Én erős vagyok! Megyünk? De hová? ... Ki a véres sirhoz. Meglátogatjuk!

— A háziur arczáról eltűnik a szigorúság jellege. Valami szokatlan, előtte ismeretlen érzés töltötte el lényét. Lába gyökeret vert. Tekintete a szép, odaadó arczra tapadt...

Szánalmat érez? Ó, a szigoru háziur? ... Nem! —

— Kisasszony, önöknek el kell hagyni a lakást, mert én már másnak kiadtam...

A szép leány felegyenesedik.

— Értettem, holnap megyünk... Megyünk, ugye anyám, megyünk? ...

Mi a szerelem? Ki a lélekbe lát, ki a lelket vezérli, az érti csupán... „Szüli a percz, váratlan, hirtelen...”

A háziur megragadja a szép leány tüsszurásoktól dagadt kezét és azt ajkához emeli.

— Mit mivel?

— Önnek el kell hagyni e lakást, hogy velem jöjjön, mint nőm, mint istennőm! Angyal, ki martyságra vállalkozott. Gyöngy, melyet keresve kerestem s most föllelek!... Neked nem itt a helyed, de fent és nekem lábaidnál.

— Hallod anyám? Ó nem dobott ki... Ó... Ó...

hallodskolodapítvány? Károlyvári Központi Egyetem Könyvtár

A beteg anya mintha megeléknült volna, a szemek, mintha visszanyerték volna tüzüket, összeaszott karjával keblére szorítja mindkettő fejét s a szigoru háziur nem resteli beteg „anyjának” homlokát megcsókolni!

— Azóta a pinczelakást ingyen adja ki a jóságos háziur!

Csillag Máthé.

Apróságok.

Őszinte.

Hivatalfőnök, a ki nincs megelégedve egyik alárendeltje munkájával:

— Ez már tulmeg minden határon! Csakugyan olyan ostoba ön, vagy csak tetteteti magát?

— Bocsánat! Nem szoktam magamat tettetni!

Vadász tréfa.

Koczavadász bor mellett:

— Igen uraim, mikor Amerikában voltam, egyetlen vadászat alkalmával hat bivalyt lőttem!

Egy a társaságból halkan:

— Testvérgyilkos!

A kis Emmától kérdezik az irodalomtörténeti óra alatt!

— Megtudnád-e mondani, kitől van az a mondas: „Az aranjúezi szép napok már elmúltak?”

— A papától.

Tanító meglepetve:

— S milyen alkalommal mondta azokat;

— Mikor azt hallotta, hogy mama hazajöna fürdőből.

esőzések alkalmával a felhalmozódott homok és kavics miatt nem lehet ott — még kocsival sem — közlekedni. —

A baj egyik ágán segitendő, Königes János, a városi képviselő tagja beadványt intézett a városi tanácshoz, melyet következőkben egész terjedelmében adunk:

»Az ideai gyakori rohamos esőzések folytán a Bolgárszeg külváros mentén folyó patak (Wildbach), az idén rendkívül sok fővényt és kavicsot hozott le, mely részben az ó-brassói közép-utca csatornájában rakódott le, úgy hogy ott gyakori tisztításokat kellett eszközölni.

A közép-utca annyira el van homokosodva, hogy a csatorna medre ez idő szerint már magasabban fekszik magánál a víznél (illetve a járdánál). A lakosság alig hajthatat már ki udvaraikból, a miért is folyamodtak a városi képviselőhöz a felhalmozódott homok eltakarításáért, — a mi bizonyára tetemes költségeket igényel. A füvény és kavics legnagyobb része azonban az u. n. »Rossbach«-ba vitetik, mely ennek folytán annyira el van izapadosva, hogy a tisztítás alig győzhető már.

Minthogy az ó-brassói végén lévő csatornák telvék füvennyel és kavicsal, a víz több helyütt az uton keresztül foly s lemosza azt.

A csatornákon át vezető hidak mind keskenyek. Ennek következménye az, hogy örökös foldozgatás alatt állanak.

Ezen, évről-évre ismétlődő bajon az által lehetne alaposan segíteni, ha a román gymnaziumtól kezdve a Postarétig a bolgárszegi patakban több füvényfogó helyeztetnék el, a hol a lemosott füvény és kavics lerakódna, melyet azután ezen füvényfogókból könnyű szerrel lehetne kiemelni s részben vakolathoz homok gyanánt, részben pedig a fapiacz kavicsolására lehetne használni.

Ha tekintetbe vesszük, mily nagy haszna van a városnak az által, hogy mindég közel, készletben áll a drága kavicsanyag, másrészt mily óriási károkat okoznak a mindinkább növekedő elhomokosodások, akkor feltételezem, hogy a tek. városi tanács figyelembe fogja venni füvény-fogók felállítására vonatkozó indítványomat, melynek keresztülvitele — szerény véleményem szerint — nem kerülne többé 100 frtnál. —

Ez Königes János beadványa, mely ez idő szerint a városi tanácsnál van eldöntés végett.

A t. olvasó láthatja, hogy itt egy igen fontos kérdéssel van szó, — a város egy része lakosságának igen közeli érdekeiről, a melyeket megvédeni s óvni, a városi hatóság kötelessége.

Nem akarunk praedjudikálni a városi tanács határozatának, — de azt hisszük, hogy a tanács nem fog késni ezen életrevaló indítvány keresztülvitelével.

Az úgy érdekelben áll, a bolgárszegi és ó-brassói lakosságnak különösen nem ártana, ha némi érdeklődést tanusítana iránta.

Magunk részéről különben melegen ajánljuk ezen indítványt a városi tanács figyelmébe.

Az ó-sánczi műút felülvizsgálata.

Brassó, 1886. aug. 30.

(Vége.)

Hogy az út legfelső része még nincs megverődve, az önkényt értetődik. Igen sok hasonló terjedelmű komisszióknak kellene még bejárni addig azt. S hogy az »utolsó ecsetvonások« is hiányoznak azon, az is érthető. De, hogy meg fog tétetni az is, kezességet nyújt a műutnak építésében remekelni szerető Gärtner kir. főmérnök urnak nemes ambíciója, s az utvonál kitűzésében oly remekül eljárta Mika kir. mérnök urnak lelkiismeretes szorgalma és szerénysége.

A végponton kitűzött nemzeti színű zászló alá telepedve, egy pár adomával fűszereztek ahhoz értő urak a nap élményeit, Lengeru J. ügyvéd ur adván meg erre a lökést »ad vocem kolostor« kezdve a beszédet s feledvén teljesen a vesztélyt, a mely abból származhatnék, hogy a magyarhon színeit viselő trikolor lengett feje fölött.

Vissza biczegve, döcögve a nagy sátor alá, kezdődött a »muri«, temérdek sok toasztal fűszerezve.

A legelsőt megyénk alispánja mondotta a főispán gróf ur ó méltóságára, kit váratlanul közbejött betegségére a társaság legbensőbb sajnálatára visszatartott ugyan a mai napra szintén részéről is tervbe vett kirándulásról; de a ki a szónokot megbízta, kijelenteni, hogy szívvel és lélekkel részt vesz gondolatban az egész aktusban.

Ivott a társaság tehát lelkesült örömmel, úgy az ő, mint szeretve tisztelt családjának jóllétére és egészségben való felvirulására.

Jött aztán Tompa Sándor megyei főjegyző eszmében gazdag toasztok seregével. Jött aztán mindenki, a ki csak szóhoz jutott és állni tudott a

szóharcz közepette. Eltették a megye alispánját, a közgazgatási bizottság választott és hivatalnok tagjait, az útépitést vezetett és intézett mérnököket, a mai nap rendezésében is páratlan rendezői talentumról tanuságot tett megyei főjegyzőt, a közélet és társadalom jelesebb és munkás tagjait, Kiemelkedőbbek valának főleg tárgyuknál és alkalmosságuknál fogva különösen: a dr. Gussbethé, ki fájlalva érzi, hogy koránál fogva nem bírja már úgy elsajátítani a mindnyájunkkal közös és édes magyar haza hivatalos nyelvét, a mennyire azt óhajtaná és a mennyire azt szükségesnek és hasznosnak ismeri minden intelligens és a közélet terén működésre hivatott honpolgárra nézve. — Azonban ez ne legyen gát és akadály közöttünk, szeretni egymást és a hazát s tetteiben mutatni meg azt, hogy mennyire jó fiai vagyunk és akarunk lenni e hazának!

Tompa Sándor pedig egy ma reggel látott álmát adta elő elmésen fűzött egyik toasztjában. Láta Brassó várost és a »Hétfalú« községet képviselő alakokat, az ő erdészeti közegeikkel oldalaik mellett; és látta közepén a kir. erdőfelügyelőt, mint az államkormány helyi szakértőjét, ki kezét nyujtva a két felé széthúzó, duzzogó fél felé, békét ajánl és sikerrel egyezségre kéri őket. Kívánja, hogy ez álma mielőbb teljesüljön. Legyen béke mindkét fél és az államkormány megelégedésére az egymást emésztő két fél között!

Végül Nagy Gyula kir. erdőfelügyelő megemlékezve a román és szász ajku polgártársaink által közelebből Gyulafehérvárt és Brassóban sikerrel megtartott közművelődési gyűlések lélekemelő és magaslatos eredményéről, éljont kiált azoknak is; mert e téren öröm és élvezet lesz versenyezni, a hol t. i. arról van szó, hogy miképen tudjuk hazánk népét a műveltség terjesztése által a szellemi és anyagi jólét azon fokára emelni, a melyre büszkén hivatkozhatunk a mindnyájunk édes szülőjét képező haza. És mert ma tartja évi közgyűlését az ugyanazon módon és eszközökkel ugyanazon célra törekvő Erdélyrészi magy. közm. egyesület is Kolozsvárra: emeli poharát azért és életeti azt is! Volt »Éljen«, »Hoch« és »Seiraeasce!« hol föltétlenül, hol »mit Vorbehalten« s azért nem halt meg senki ott.

Az est beállt. A bor fogyott. Czigányok hurja pattant. Csak a jókedv fokozódott még a felgyújtott gyertyák fényénél is. De jönni kellett. S ott hagytuk, hol alkonyatkor, hol koromsötét éjjel a szép Babarunka alját.

Csak a különböző ajku polgártársak kölcsönös megférhetőségéről szerzett tanulságot hoztuk el magunkkal; s azt a valóban igaz és tanulságos jelmondatát hazánk országos főerdőmestének, miszerint: »Az erdőben mindig jó szél szokott fújni.«

Legyen ez maradandó emlék s ne vesszen el soha.

K-y.

Titkári jelentés

az »Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület« 1886. aug. 29-iki rendes közgyűlésén.

Mélyen tisztelt közgyűlés!

Itt állunk tehát a kiható akció kezdetén. Egy évi szervezkedés majdnem két évi erőgyűjtés után, a lelkesülés, tervkészítés, a berendezkedés s a legelső eszközök beszerzése után ime indulni kell. Azzal a mink van. A kitartó hit s a jó reménység nevében. Mert mély és erős a tenger alattunk, a hajót pedig — a mint azonnal látni fogjuk — mit fölépíthetünk, inkább bátorságunk kell, hogy rávigye habokra s a minden idők küzdőinek ama szózata: megszégyenülés nincs, ne féljete!

A nemzeti függetlenség és a lelkiismereti szabadság e nagy, e 60.000 négyszög kilom. széles östemetőjében nem elég még ez erőnk, hogy összeszedjük a szétszórót és szétszóródó csontokat: de épen ezért kell az egyesületek hazája, az Océánon túli Ujvilág társadalom-kavaró, államteremtő egyesületeinek jelszavával élnünk: ez kell, tehát meglesz!

És épen ez szolgálat igazságot nekünk, mélyen tisztelt közgyűlés, hogy egy évvel előbb épeterembe kimondók, miképen a mai napig csak gyűjteni fogunk, csak a haditerv részeit szerkesztjük egybe, csak organizmusokat teremtünk, miként Kossuth Lajosnak általunk kiadott s évvel előbb részünkről nem ismert leveleiben is az ily előző munka a lehető siker egyetlen föltételének állítatik. És épen ez szégyeníti meg a könnyűség folyton. nógatásait, mely egyre bántott, hogy huzzuk fel már a vitorlát, szedjük fel már a horgokat: nem gondolva meg, hogy csak lepke az, mi könnyen emelkedik s hogy hegyeink s czimereink egyként a lassan induló sást vallják madarunkul.

Helyes vala a böles ember számításával indulni meg, mert nem csak okosság mondja, hogy nagyobb utra nem kelhet az, kinek terve és utiköltsége hiányzik, hanem sanyaru viszonyaink ime különösen is meg-

taníthatának, megtaníthatják a kritikában is naivokat, miképen ében játszva szokott születni az eszme, — földön lassu kinok közt kell megvalósulnia. Azért másfelől bár a tulzást nem elégité ki az a töke, az az organizmus, az az elkészülés, melyről mindjárt beszámolni fogunk: egyszersmind mégis önértetre, sőt csodálatra keltő oly időben, midőn otthon üres a fiók, a közéletben lehangolódott a bizalom s midőn az emberiség lelke folyamánál általában kényszerű materialismus az alja s habja — pessimismus. Csodálatra keltő az előtt, ki valaha maga próbálta, ha csak egy kunyhót is építenie, ki az alkotás fontos kalvaria-utját nem csak mint művészi látványt élvezi, hanem kinek magának itt törte lábát a rög, vállalt s kezét a suly.

Különbben miért mondanunk ezt? Egyesület a saját gyermeke, minden mozdulatában ott állott ismeretes a közönség előtt. Láthatók, hogy a korban, midőn egy éjszakán át milliók lesz, nem egy üzérkedő lombját nekünk csak levelenként hullathatá a nemzet ősi fája, s a korban, midőn egy szempillantás alatt templomokat haladó palotákat teremt magának élvezet, mi két éven át lankadatlan szívóssággal csak úgy épülhetünk, mint párakból az égen függő felhő.

Ez okból — igen tisztelt közgyűlés — talán nem csak felesleges, de nagyon-nagyon kifárasztó volna, merjük állítani, kötetekben kellene ismételnünk, mind amaz apró, de sokszor legnagyobb jelentőségű élethi phasisainkat, melyeknek hazafias sajtónk napról-napra az annalesei s melyek későbbi évek korrajzolójára várnak, a minthogy egyesületünk gondoskodott is minden oly legutolsó papírszeletke megőrzéséről, mely ítéletet, áldót vagy jellemzőt, tanúságosat hord magán.

Most meg kell elégednünk, ha a lehető legrövidebb tömörséggel áttekintést nyerhetünk először is szervezkedésünk, másodsor egyes főbb intézkedéseink, harmadszor e pillanatban való állapotunk felől.

Egyesületünk szervezete alapszabályszerűleg áll: 1) a közgyűlésből; 2) az igazgató választmányból; 3) a vidéki elnökségekből. Ezekhez járultak az igazgató választmány intézkedéséből: 4) a directorium; 5) a szakosztályok; 6) Királyhágón tuli megbízottaink; 7-ik csoport a végrehajtó tisztikar. Sorba vesszük. A felolvasott jegyzőkönyv szerint közgyűléseink múlt évi aug. 31-én megtartván, igazgató választmányunk, az első rendes igazgató választmány mindjárt a közgyűlést követő napon összeül s megállapítja, hogy minden hóban, 12-én rendes ülés tartatik, melyre a tagok meg nem hivatnak, sem a központiak, sem a vidékiek, sem az alapítók. Hely a városháza. előbb minden hó 12-én 11 órakor, később d. u. 3 órakor. E soha egybe nem hívott, mondhatni permanens választmányi ülés az egész éven át nem csak határozatképes számban jön össze a kitűzött időre, de modern tanácskozási életben szokatlan, sajátos, meghatározó képet mutat.

(Folytatása következik.)

Helyi és vidéki hírek.

Erdőri szakvizsga az idén is fog október hó közepén tartatni Brassóban. Kik ezen szakvizsgát letenni akarják, hiteles bizonyítványokkal kellőleg felszerelt folyamodványukat benyújthatják a brassói kerületi kir. erdőfelügyelőhöz.

Budavár visszavételének ünnepe. — Budavár kétszázados visszavételének ünnepét 1-én ünnepelte meg Budapest fővárosa. A nagy nap emlékére a vigadóban diszülést rendezett a történelmi társulat, melyen jelen volt Ő felsége a király is, kinek számára külön emelvény és trónszék készült. A diszülést Ráth Károly főpolgármester megnyitván, báró Kemény Gábor tartott remek beszédet, mint a történelmi társulat elnöke; majd felolvasta Óváry Lipót gr. Széchen Antalnak emlékiratát s utána Czobor Béla Ipolyi Arnold bemutató levelét. A fényes ünnepélyen részt vett a hazai és külföldi vendégek nagy száma. Az emléktábla elhelyezése is nagy fénynyel és pompával ment végbe százezrekre menő közönség jelenlétében. — Ez alkalommal Budán nagy-szerű népünnepély volt ökörsütéssel sat. A vidéken is mindenütt hálaadó istentiszteletek tartattak. Brassóban a rom. kath. templomban. Möller Ede apátplebános fényes segédlettel szolgáltatott ez alkalommal diszmisét, melyen gyönyörű énekekkel közreműködtek Schmidt Mari k. a. s Muresan Jakab ur. A misén jelen volt az összes hatóságok s hivatalok tisztikara. Középépületeinken mindenütt nemzeti lobogó hirdette a nagy nemzeti ünnepet.

A Debreczeniek kirándulása. Debreczenből vesszük a következő sorokat: Sajnálattal kell közölnünk a tek. szerkesztőséggel, hogy a tervezett debreczeni-erdélyi kirándulás ez évről végleg elmaradt. Ez ügyben tett fáradozásaiért mély köszönetünket kifejezve, maradtunk hazafias üdvözléssel a rendező bizottság nevében Grünwald József biz. jegyző.

Brassóiak Kolozsvárt. A második brassói kiránduló-társaság is barátságos fogadtatásra talált Kolozsvárott, hol ismét meggyőződhetek, mily igaz, őszinte rokonszenvvel viseltetnek magyar testvéreink a szászok iránt. Zsigmond Dezső keresk. kamarai elnök nagy ebédet adott tiszteletükre, melyen sok hazafias felköszöntő mondatot mindkét részről. A ovációk tárgya különösen Zay Aodlf orsz. képviselő volt, a ki határos beszédet tartott a közeledés szükségességéről. Az ebédén részt vett Kolozsmegye főispánja is. A társaság tagjai ismét visszaérkeztek városunkba, magukkal hozva a legjobb benyomást.

Az „Unio“ szállodában Kedden kezdte meg szereplését az itteni körökben közkedveltségnek örvendő énekeskomikus Jonescu J. D. és Mavrodin S. Bukarestből, még pedig magyar, német és román nyelven. Minthogy gyakrabban volt alkalmunk tetszésünket nyilvánítani Jonescu ur előadásai felett, nem is kétkelünk, hogy ezen mulatságosnak ígérkező estélyek nagy látogatottságnak fognak örvendeni. — Belépti díj — mint értesülünk — 40 kr. Az előadások nagyon válogatottak, úgy hogy nők is jelen lehetnek.

A bolgár államcsínyhez. Szófia, szeptember 3. Mutkoroff ezredes hat ezreddel véres csata árán bejutott Szófiába. Hír szerint Sándor fejedelem királylány kikiáltását tervezik. A császár táviratot intézett Sándor fejedelemhez, melyben kijelenti, hogy nem helyesli a visszatérését Bulgáriába, mi az országra nézve beláthatatlan veszedelmet hoz, ő különben nem akar beavatkozni Bulgária ügyeibe, míg Sándor fejedelem ott van.

Emlékeztető. „A telekkönyvi betétek szerkesztéséről szóló törvény és az arra vonatkozó rendeletek magyarazatok“ című munkámra az előfizetési határidő folyó évi szeptember 15-én lejár; mire a n. é. közön-

séget emlékeztetni azon tiszteletteljes kérelemmel van szerencsém, hogy szíves pártolás által kegyeskedjék lehetővé tenni azt, hogy ezen munkámat, mely nemcsak a kérdéses törvényt kimerítő magyarázatokkal és az arra vonatkozólag kiadandó összes (igazság-, bel-, pénzügy- s földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi) miniszteri rendeleteket egy kötetben összegyűjtve tartalmazza, hanem ezenfelül terjedelmes bevezetésben a telekkönyvi intézmény röviden ismertetve a törvény keletkezésének okait és történetét előadja, s hosszabb cikksorozatokban mindazon előismereteket, melyek a törvény alapos megértéséhez a nem szakértő nagyközönségnek, világos s lehetőleg érdekes és vonzó irmodorban, népszerű nyelven tárgyalja, — kiadhas-sam. Előfizetési ár 1 frt, mely legcélszerűbben postautalvánnyal, Erzsébetvárosra (Erdély) küldendő. Tíz előfizető után egy tiszteletpéldánnyal szolgálók. Káplány Géza, kir. törv.-széki bíró.

A petróleumlámpa áldozata. Debreczenben szombaton este a petróleumlámpával való könnyelmű bánásmód áldozata lett egy Orosz Klára nevű 16 éves, hajdu-böszörményi születésű cseléd. Egyedül lévén otthon, este 10 óra tájban petróleumot akart a lámpába önteni, melyet nem oltott el. A petróleum a lángtól meggyulladt s lobot vetett a leány ruhája is. A leány elvesztve lélekjelenlétét, befutott a szobába s annak ajtaját magára zárta. Segélykiáltásaira összefutottak a házbeliel. Egy arra menő, Seres nevű közrendőr az ablakot betörte s a lángban álló leányt moslékkal és vízzel öntötte le. Azonnal kórházba szállították, de annyira össze volt égve, hogy nemsokára meghalt.

Sas által elragadott gyermek. Rieslernből a Voralbergről írják egy bécsi lapnak: „A Walsenthal egy kis mellékvölgyében néhány nap előtt egy sas egy

négy éves gyermeket ragadott el. A kis leány atyjával, Hartmann nevű munkással volt a völgyben. Az apa a szénával foglalkozott, a leányka pedig körülbelül 150 lépésnyire tőle számócsát szedett. Deltájban Hartmann sikoltást hallott, oda futott, a hol leánya ült, de sehol sem látta. Az apa aggódva kiáltotta gyermeke nevét, még egy sikoltást hallott meglehetősen közlelő, aztán mély csönd állt be. Kereste mindenfelé, de hiába. A falusiak is segítségére jöttek, de ezek sem találták sehol a gyermeket. Több pásztor, kik az Irsersgurt-havason tartózkodtak, szintén hallották a gyermek sikoltását.

Piaci árak

Brassóban, 1886. szeptember hó 3-án.

— Zikéli Henrik jelentése. —

Hőtelítő	Buza	legszebb	5.80
		közepes	5.40
		vegyes	5.—
	Rozs	legszebb	3.10
		közepes	2.80
	Árpa	legszebb	2.50
		közepes	2.40
	Zab	legszebb	1.80
		közepes	1.70
	Törökbuza		3.80
Kilogr.	Kása		3.20
	Borsó		—
	Lencse		8.—
	Fuszulyka		4.00
	Lenmag		10.—
	Burgonya		.60
	Marhahús		—36
	Disznóhús		—36
	Juhhús		—24
	Faggyu (friss)		—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Szerényi József.

HIRDETMÉNYEK.

3-3
F I U K,
372
kik a helybeli állami iskolákat látogatják, teljes ellátásra elfogadtatnak.
Figyelmes szülői nevelés és bánásmód biztosított.
Társalgási nyelv a magyar és német.
SCHMIDT W. FRIGYES, könyvelő.
Felső-ujtelez 475., II. emelet.
Október 1-től fogva: Főpiacz, 326. I. em. (Remenyik-féle ház.)

Fegyverkereskedés.

„Hubertus“, azelőtt Staehle A. cs. kir. udvari fegyverkészítő Bécsben, II. Praterstrasse 60.
szállítja a legjobb és legolcsóbb va-

dászfegyvereket kezesség mellett. — Lefauchaux s Lancaster duplafegyverek 25 frttól kezdve; puszpángpuska 40 frttól kezdve. — Töltények és vadászeszközök igen olcsón. Árjegyzék ingyen. (374) 5-12

A tömösi petróleumgyárban 150—200 méteről

fenyőfa

szükségeltetik. — Felvilágosítás **Porr & Leitinger** gyári cégnél (széles-utca) adatik Brassóban. (381) 3-3

Jonescu J. D. és Mavrodin St.

komikus énekelőadásai

(382) 1 3
csütörtökön megkezdődtek s naponként folytattnak

az „UNIO“ szállodában.

Minden nap új műsor. Rendkívül élvezetes úgy férfiaknak, valamint nőknek.

A műsor áll solodarabokból, duettekéből és kis bohózatokból.

Kezdet esti 8 órakor.

Belépti díj személyenként 40 kr.

Lakások.

Buzasor 559. szám alatt két szép világos szoba, melyekben most egy ügyvédi iroda van elhelyezve, **szent-Mihály-napjától fogva**, — továbbá 2 szoba s konyha **azonnal kiadók.**

A lakások külön-külön bejáratlall ellátvák.

Bővebb megtudható

VASADI JÓZSEF

(176) 15

háztulajdonosnál.

Iskola Alapítvány — Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár — Vidéki megrendelések azonnal eszközöltetnek.

Brassó. ALEXI könyvnyomdája.

Fényképészeti műterem.

Van szerencsém ezennel teljes tisztelettel értesíteni a n. é. helybeli s vidéki közönséget, hogy

fényképészeti műtermemet

Nagy-utca 504. szám alatt, Papp Ferencz ur házában saját nevem alatt megnyitottam. — Műtermem vállalkozik mindennemű a fényképészeti körébe vágó munkák gyors, pontos, izléseles s művészi kivitelű elkészítésére

a lehető legjutányosabb árak mellett.

Kérem a n. é. közönség szíves jóindulatu támogatását.

Mély tisztelettel **Knapp M.**
fényképész.

(213) 14-*

Minden versenyt tulnyomó olcsó árak és szilárd kiszolgálat.

Figyelemre méltó

Tutsek E. temetkezési intézete Brassóban

Nagy-utca 543. szám, a Montaldo-féle ezukrázattal szemben.

Alóliat temetkezési intézet ajánlja a nagyérdemű közönségnek előforduló halálesetek alkalmára jól berendezett raktárát, hol minden e szakmába vágó a temetkezéshez megkívántató cikkek dús választékban és feltűnő olcsó árakban találhatók.

Intézetemben bármikor szolgálhatok a legizlésteljesebben összeállított „Luxus“ illetve finom halotti kiállításokkal is, melyeket nagyon illó árban számítok.

Továbbá átvállal intézetem mindennemű és rangu teljes kiállításokat. Kapu- és szobadíszítéseket osztály szerint, olyformán, hogy az illető gyászoló családnak semmi utánjárásra nem lesz szüksége, melyeket gyorsan, pontosan, izlésteljesebben összeállítva, és jutányos árban elvégez.

Raktáramon dús választékban találhatók külföldi készítésű galvanizozott pléh koszorúk porcellán virágokkal díszítve, ugyancsak nagy kiválasztás a legelső bécsi gyártmányu művirág-sirkoszorúkból.

Koszoru-szalagok minden színben, a legolcsóbbtól a legfinomabb fajtáig.

Az intézet saját halotti diszkocsija

a szükségelt halottvivőkkel együtt a nagyérdemű közönség becses rendelkezésére áll minden időben.

Bizományi gyári raktár a bécsi orsz. szab. hermetizálású légmentes érczkoporsókból minden nagyságban sima és díszes kiállításban.

Nagy raktár saját gyártmányu fakoporsókból minden fajta és nagyságban a legválasztékosabb kiállításokban és olcsó árakban.

Végül pedig utánjárás megkimelés és kényelem tekintetéből, van szerencsém a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, hogy a brassói halotti társaságban beállt tagoknak a halálesettel esedékessé vált részvényük „könyvecskéjük“ intézetemnél készpénz gyanánt fogadtatik el a teljes értékben.

Előforduló haláleseteknél bátor vagyok a nagyérdemű közönség becses pártfogását kérni, és maradok kiváló tisztelettel

(52) 17-24

TUTSEK E.,

temetkezési intézet-tulajdonos.

Nagy raktár saját gyártmányu fakoporsókból minden szín- és fajtájában.